

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: V. V., narozená dne X,
bytem X,
zastoupená advokátem Mgr. Janem Halámkou, LL.M.,
sídlem Matoušova 515/12, 150 00 Praha 5,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 6. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 8. 6. 2021, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 29. 3. 2021 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 2 600,- Kč k rukám právního zástupce, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím č. j. X ze dne 29. 3. 2021 žalovaná snížila žalobkyni výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.

Na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město totiž dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí 50 %. Podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se jedná o invaliditu druhého stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %.

2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, podle nichž její zdravotní stav odpovídá invaliditě třetího stupně. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu II (Onkologie), oddíl A (Zhoubné novotvary), položku 1c (Novotvary, středně těžké poruchy) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 35-45 %. Vzhledem k charakteru postižení zdravotního stavu žalobkyně a na základě lékařských zpráv upřednostnil lékař žalované horní hranici, tj. 45 %. Dále vzhledem k dalšímu postižení žalobkyně zvýšil podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky tuto hodnotu o 5 %, tj. celkem na 50 %.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobkyně brojila žalobou, v níž namítla, že napadené rozhodnutí postrádá jakékoliv odůvodnění ve vztahu k důvodům snížení stupně invalidity. Rovněž nevysvětlilo, v čem tkvělo zlepšení či stabilizace zdravotního stavu žalobkyně. Těmito nedostatky trpí již posudek o invaliditě vypracovaný pro potřeby námitkového řízení. Podle žalobkyně je napadené rozhodnutí nejen nesrozumitelné, ale také nepřezkoumatelné. Jeho nepřijatelnost podtrhává fakt, že se zdravotní stav žalobkyně zhoršuje.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě zrekapitulovala průběh správního řízení ve věci a shrnula příslušnou právní úpravu. Dále uvedla, že zdravotní stav žalobkyně byl jejím lékařem plně posouzen a zjištěn. Výsledný posudek žalovaná pokládá za objektivní. Dále žalovaná navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního

zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola XI, oddíl C, položka 3c vyhlášky o posuzování invalidity, tj. těžké formy, s průjmy, artritidami, postižením lymfatických uzlin, seróz, septické stavy, s těžkým snížením celkové výkonnosti. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně posudková komise stanovila s ohledem na citovanou vyhlášku v hodnotě 70 %. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila den 4. 12. 2002. Platnost posudkovou komisí stanovena trvale, a to pro charakter a dosavadní průběh onemocnění žalobkyně.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně srozumitelně zdůvodněnému závěru o neschopnosti výdělečné činnosti žalobkyně ani za zcela mimořádných podmínek. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a s obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá nejméně 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí snižujícímu výši invalidního důchodu.
13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobkyně je invalidní ve druhém stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy **že invalidita třetího stupně žalobkyně**

vznikla ke dni 4. 12. 2002 a od té doby trvá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).

15. Procesně úspěšná žalobkyně má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu řízení (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 2 600 Kč za dva úkony právní služby po 1 000 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a podání ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) ve spoj. s § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 3 advokátního tarifu] a dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 29. prosince 2021

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně